

frivillige Svendepøver til tvungne; men det vilde være en vilkaarlig Maade, paa hvilken man da gjorde det.

Men Bestemmelsen er desuden i Uoverensstemmelse med, hvad der i det Hele tilfigtes med Loven, og som det ærede Repræsentantskab for Haandværk og Industri ogsaa i høi Grad ønsker opnaaet ved den: at skaffe velordnede Lærlingeforhold tilstede og saavidt muligt at indskrænke det løse Medhjælperforhold. Det synes nemlig klart, at man ved at forhindre de Haandværksdrivende, der ikke have aflagt Svendepøve, i at aflutte skriftlige Lærlingekontrakter med unge Mennesker, der hos dem ville oplæres i Faget, fremkalder det løse Forhold, som det er Lovens Hensigt at modarbejde. Det er hyppig saa vanstelig for Forældre at finde en Lære for deres Barn, at man næppe forsættelig bør indskrænke Læremestrenes Antal; det er saa meget mindre fornødent, som det er en frivillig Sag, til hvem man vil henvende sig i den Henseende, og Enhver har fuldRet til at forbigaa de Værksteder, som han af en eller anden Grund ikke tiltror at afgive den Garanti, som han anser fornøden. Der vil vedblive fra forskjellige Sider at være saa stor Tilbøjelighed til at bevare det løse Forhold imellem Mester og Lærling, der nu er det almindelige og som det er Lovens Hensigt at modvirke, at man bør vogte sig for, at man ikke, i den Hensigt at fremme Afslæggelse af Svendepøver, hvis Nytte Udvalget paa ingen Maade bestrider, netop kommer til at give dette løse Forhold en større Udbredelse.

Endringsforslaget til § 4 gaar i Realiteten ud paa at borttage den Bestemmelse, at Kontrakten skal angive, paa hvad Maade Lærlingen skal sysselsættes under mulige Arbejdsstandninger. Dernæst er den ubestemte eventuelle Forpligtelse i Paragrafen „at forhjælpe Lærlingen til at aflægge Svendepøve“ forandret til den mere bestemte „at bestride Udgifterne ved Afslæggelse af Svende-

pøve“, hvilket med det Samme har medført nogen Forandring i Redaktionen.

§ 7 har man beholdt Regjeringsudkastets første Stykke, der giver en Regel for Arbejdstiden for Lærlinge under 18 Aar, naar disse ere beskæftigede i Fabrikker eller i Værksteder, der drives fabrikmæssigt, og som derved falde ind under Lovens af 23de Maj 1873. I andet Stykke er det fastsat som Regel for andre Haandværkslærlinge, at deres Arbejdstid ikke skal være over 12 Timer daglig — ikke 12 paa hinanden følgende Timer — deri 2 Timer til Hvile- og Spisetid; derimod har man udeladt den Bestemmelse, at den Tid, hvori Lærlingen modtager Undervisning i en Handels- eller teknisk Skole, skal regnes med til Arbejdstiden. Det tredje Stykke indeholder endelig den Regel, at der hverken maa paalægges Haandværks- eller Handelslærlinge Arbejde imellem Kl. 9 Aften og Kl. 5 Morgen. Hertil knytter sig den Bestemmelse, der er optagen i en ny Paragraf, at ingen Lærling maa i Reglen anvendes til noget Arbejde i Mesterens Tjeneste paa Søn- og Helligdagene efter Kl. 9 Formiddag, hvilken Bestemmelse falder sammen med den nu foreliggende § 7, 2det Stykke.

§ 9 er undergaaet den Forandring, at den kun søger at sikkre Lærlingen den fornødne Veiledning og Øvelse for at bringe ham til at kunne gjøre Svendestykke ved Læretidens Udløb, medens man lader det være uden Betydning, ved hvis Hjælp denne Veiledning erholdes.

§ 10, 11, 15 og 16 er foretaget mindre Ændringer, hvis Hensigt fremgaar let af Affattelsen.

Endelig er der til Slutning foreslaaet en ny Paragraf, der kun angiver, hvilke af Lovens Bestemmelser der ogsaa finder Anvendelse paa Lærlinge over 18 Aar